

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Urto/10/2018
Identifikačné číslo spisu: 7018200703
Dátum vydania rozhodnutia: 09.01.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Šišková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:7018200703.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Aleny Šiškovej a sudcov JUDr. Jany Serbovej a JUDr. Patrika Príbelského, PhDr., v trestnej veci odsúdeného N. Q., v konaní podľa zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, ktorými sa ukladá trestná sankcia spojená s odňatím slobody v Európskej únii a o zmene a doplnení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí“), na neverejnom zasadnutí s verejným vyhlásením rozsudku dňa 9. januára 2019 v Bratislave, o odvolaní prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/10/2018 z 10. októbra 2018 takto

rozhodol:

I. Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku z r u š u j e rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 4Ntc/10/2018, z 10. októbra 2018.

II. Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, sa uznáva vo výroku o vine a vo výroku o treste odňatia slobody týkajúceho sa odsúdeného N. Q. a vykoná sa

rozsudok Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 8T/43/2016, z 12. mája 2016, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 6To/300/2016, z 3. augusta 2016, právoplatným dňa 3. augusta 2016, ktorým bol N. Q., nar. XX. júla XXXX v J. P., okres T., Slovenská republika, trvale bytom J. P., L. J. XXX/XX, slovenský štátny občan, uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 českého Trestného zákonníka formou spolupáchateľstva podľa § 23 českého Trestného zákonníka, ktorého sa dopustil tak, že

- dňa 22. februára 2016 okolo 19:30 hod. v Prahe 1, Vrchlického sady, na trávniku vedľa nájazdovej rampy z parkoviska smer múzeum, pristúpil odsúdený K. H. k poškodeným ml. S. D., nar. X. septembra XXXX a ml. F. Q., nar. XX. júla XXXX, ktorí sedeli na betónovej skruži, odvetrávanie metra, a požadoval od nich najprv cigaretu, ktorú mu poškodení dali, následne prišiel k poškodeným aj odsúdený N. Q. a odsúdený K. H. sa spýtal poškodeného F. Q., či pri sebe nemá peniaze a potom, čo mu poškodený F. Q. povedal, že žiadne nemá, tak odsúdený K. H. povedal poškodenému F. Q. vyhrážku v znení: „povedz mi radšej pravdu brat, ja a môj kumpán sme schopní ti prešacovať celý batoh, tak mi radšej povedz pravdu, lebo budeš mať problémy“, čím u poškodených vzbudil obavu o ich život a zdravie, a preto poškodený F. Q. radšej dobrovoľne vydal odsúdenému K. H. finančnú hotovosť vo výške cca 70,- Kč a potom sa odsúdený K. H. otočil k poškodenému S. D. so slovami: „a teraz ty“,

načo poškodený S. D. vybral svoju peňaženku, túto otvoril a odsúdený K. H. z tejto vybral bankovku v nominálnej hodnote 200,- Kč, pričom odsúdený N. Q. bol celý čas prítomný pri tomto konaní a už svojou prítomnosťou na strane spoluobžalovaného, vytváral na poškodených nátlak, a teda úmyselným spoločným konaním dvoch osôb proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci,

za čo bol N. Q. odsúdený na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

III. Podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku a § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona odsúdený N. Q. bude vo výkone trestu odňatia slobody pokračovať bez jeho premeny v ústave na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach rozsudkom, sp. zn. 4Ntc/10/2018, z 10. októbra 2018, podľa § 16 ods. 1 písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, uznanie a výkon rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 8T/43/2016, z 12. mája 2016, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 6To/300/2016, z 3. augusta 2016, ktorým bol N. Q., nar. XX. júla XXXX v J. P., trvale bytom L. J. XXX/XX, J. P., slovenský štátny občan, uznaný za vinného zo spáchania zločinu lúpeže podľa § 173 ods. 1 českého Trestného zákonníka formou spolupáchateľstva podľa § 23 českého Trestného zákonníka, odmietol, pretože dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonnej lehote odvolanie prokurátorka Krajskej prokuratúry v Košiciach, ktorá navrhla postupom podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku zrušiť napadnutý rozsudok krajského súdu a navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky sám vo veci rozhodol o uznaní a výkone cudzozemského rozhodnutia.

V písomných dôvodoch odvolania uviedla, že podnet Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 8T/43/2016, z 28. júna 2018 spolu so všetkými listinnými materiálmi bol doručený na Krajský súd v Košiciach dňa 20. júla 2018 a teda nie je naplnený dôvod odmietnutia podľa § 16 ods. 1 písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí, nakoľko dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, ku dňu napadnutia podnetu, presiahla 6 (šesť) mesiacov, keďže koniec výkonu trestu odňatia slobody v súlade s právom vydávajúceho štátu je určený ku dňu 24. februára 2019 a teda dĺžka výkonu trestnej sankcie bola ku dňu doručenia rozsudku ešte 7 (sedem) mesiacov a 4 (štyri) dni. Zákonodarcia v ustanovení § 16 ods. 1 písm. i) uvedeného zákona explicitne neupravil časový okamih, odkedy sa počíta nevykonaný zvyšok trestu. Rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania rozsudkov v trestných veciach, ktoré ukladajú trest odňatia slobody alebo opatrenia spojené so zbavením osobnej slobody za účelom ich výkonu v Európskej únii, však precizuje okamih určenia času pre výpočet zostávajúcej dĺžky výkonu trestu časom, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok. Postup krajského súdu bol preto nesprávny.

Odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach bolo zaslané na vyjadrenie odsúdenému N. Q. a Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, ktorí sa k podanému odvolaniu do času verejného vyhlásenia rozsudku odvolacieho súdu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „odvolací súd“) po predložení spisu 17. decembra 2018 na rozhodnutie na neverejnom zasadnutí dňa 9. januára 2019 preskúmal podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku. ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátorky Krajskej prokuratúry v Košiciach je prípustné (§ 306

Trestného poriadku), bolo podané oprávnenou osobou (§ 15 ods. 5 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí) a v zákonom stanovenej lehote a na príslušnom súde (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie prokurátorky je dôvodné.

Podľa § 16 ods. 1 písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí súd rozhodne o odmietnutí uznania a výkonu rozhodnutia, ak dĺžka výkonu trestnej sankcie, ktorá má byť vykonaná, je kratšia ako šesť mesiacov.

Podľa článku 9 bod 1 písm. h) rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV z 27. novembra 2008 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach, ktorými sa ukladajú tresty odňatia slobody alebo opatrenia zahŕňajúce pozbavenie osobnej slobody, na účely ich výkonu v Európskej únii, príslušný orgán vykonávajúceho štátu môže odmietnuť uznanie rozsudku a vykonanie trestu, ak v čase, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok, je dĺžka trestu, ktorý sa má ešte vykonať, kratšia ako šesť mesiacov.

Ustanovenie § 16 ods. 1 písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí upravuje jeden z dôvodov pre obligatórne odmietnutie uznania a výkonu cudzozemského rozhodnutia („rozhodne o odmietnutí“), ktorým je zostávajúca dĺžka výkonu trestnej sankcie nepresahujúca 6 (šesť) mesiacov. Tým, že zákonodarca v citovanom zákone explicitne neupravil časový okamih, odkedy sa počíta nevykonaný zvyšok trestu, je vzhľadom na existenciu práva Európskej únie potrebné vykladať tento zákon eurokonformným spôsobom v súlade s nepriamym účinkom existujúcich rámcových rozhodnutí tak, aby sa dosiahol cieľ, ktorý toto rozhodnutie sleduje. Nepochybne účelom rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach je aj uvádzať do praktického života „zásadu vzájomného uznávania rozhodnutí v trestných veciach“, ktorá je jedným z cieľov tejto spolupráce v rámci Európskej únie. Ak teda rámcové rozhodnutie Rady 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach precizuje (t. j. predvída a konkretizuje absenciu úpravy vo vnútroštátnom právnom poriadku Slovenskej republiky) okamih určenia času pre výpočet zostávajúcej dĺžky výkonu trestu časom, keď bol príslušnému orgánu vykonávajúceho štátu doručený rozsudok, tak takémuto eurokonformnému výkladu práva nemožno nič vyčítať a odvolací súd sa s názorom krajskej prokuratúry musel v plnom rozsahu stotožniť.

Nebolo by totiž v súlade s účelom inštitútu uznávania a výkonu rozhodnutí a práve naopak bolo by na ťarchu (ujmu) odsúdeného odvíjať výpočet zostávajúcej dĺžky nevykonaného trestu od neskoršieho okamihu, t. j. nie už okamihom doručenia rozsudku orgánu vykonávajúceho štátu, ale až okamihom vopred neistého časového okamihu, kedy príslušný súd rozhodne vo veci a odvíjať od toho záver pre uznanie (vykonanie), resp. odmietnutie uznania (vykonania) cudzozemského rozhodnutia.

Z predloženého spisového materiálu Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací zistil, že na Krajský súd v Košiciach bolo 20. júla 2018 doručené Obvodným súdom pre Prahu 1 Osvedčenie Obvodného súdu pre Prahu 1 z 28. júna 2018 (č. I. 2 spisu) (ďalej aj „osvedčenie“) podľa článku 4 Rámcového rozhodnutia Rady 2008/909/SVV o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na rozsudky v trestných veciach o uznaní a výkone právoplatného rozsudku Českej republiky, vo veci občana Slovenskej republiky N. Q., pričom k 20. júlu 2018 odsúdenému N. Q. zostalo vykonať trest odňatia slobody v celkovej dĺžke presahujúcej 6 (šesť) mesiacov.

Odsúdený má totiž trest vykonať ku dňu 24. februára 2019 a preto zostalo odsúdenému ku dňu doručenia rozsudku slovenskému súdu vykonať ešte trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) mesiacov a 4 (štyri) dni; nebola preto splnená podmienka podľa § 16 ods. 1 písm. i) zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia z dôvodu, že by výkon zostávajúcej trestnej sankcie ku dňu doručenia rozsudku (rozsudku Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 8T/43/2016, z 12. mája 2016, v spojení s uznesením Mestského súdu v Prahe, sp. zn. 6To/300/2016, z 3. augusta 2016, právoplatným dňa 3. augusta 2016), Krajskému súdu v Košiciach bol kratší ako šesť mesiacov.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ďalej rezultuje, že uvedený rozsudok súdu Českej republiky, týkajúci sa občana Slovenskej republiky, ktorý naplnil zákonné znaky skutkovej podstaty tam posúdeného deliktu, by bolo možné uznať pre územie Slovenskej republiky a zároveň rozhodnúť o vykonaní uloženého trestu, pretože v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí skutok, pre ktorý bolo rozhodnutie vydané, je trestným činom aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky, odsúdený N. Q. je štátnym občanom Slovenskej republiky, má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky.

S ohľadom na uvedené, bol Najvyšší súd Slovenskej republiky povinný napraviť pochybenie Krajského súdu v Košiciach, pokiaľ išlo o posúdenie zostávajúcej dĺžky výkonu trestnej sankcie u odsúdeného N. Q.; odvolací súd napokon nezistil žiadny z dôvodov pre odmietnutie uznania a výkonu rozhodnutia podľa § 16 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí.

Podľa § 517 ods. 2 prvá veta Trestného poriadku ak dĺžka trvania a druh trestu odňatia slobody uloženého uznávaným cudzím rozhodnutím sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, súd v rozhodnutí o uznaní súčasne rozhodne, že sa bude vo výkone trestu uloženého cudzím rozhodnutím pokračovať bez jeho premeny podľa odseku 1.

V zmysle označeného ustanovenia súd rozhodne vtedy, ak usúdi, že dĺžka a druh trestu odňatia slobody sú zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky, teda zodpovedajú trestným sadzbám za konkrétny trestný čin a spôsob výkonu trestu tak, ako ich predvída slovenský právny poriadok. Súd jednoducho cudziu sankciu „prevezme“ do výroku svojho uznávacieho rozsudku a rozhodne, že sa vo výkone tohto trestu bude pokračovať bez jeho premeny, na trest, ktorý by uložil podľa slovenského právneho poriadku, keby sám konal vo veci. Preto súd pri postupe podľa § 517 ods. 2 Trestného poriadku nevykonáva hĺbkovú analýzu cudzieho rozhodnutia a ani podmienok na uloženie primeraného druhu trestu a jeho výmery podľa ustanovení slovenského Trestného zákona. Neoddeliteľnou súčasťou tohto výroku je rozhodnutie o zaradení odsúdeného na výkon trestu odňatia slobody do toho ktorého ústavu na výkon trestu.

V predmetnej veci sú druh trestu - odňatie slobody i jeho výmera - 3 roky, uložený uznávaným právoplatným rozsudkom Obvodného súdu pre Prahu 1, sp. zn. 8T/43/2016, z 12. mája 2016, zlučiteľné s právnym poriadkom Slovenskej republiky a odsúdeného sa zaraďuje podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona s poukazom na odpis registra trestov (č. l. 33 a nasl. spisu) do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 29 zákona č. 549/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí ak tento zákon neustanovuje inak, na konanie podľa tohto zákona sa použije Trestný poriadok.

Podľa § 518 ods. 4 tretia veta Trestného poriadku ak súd odvolanie nezamietne, zruší napadnuté rozhodnutie a po doplnení konania, ak je potrebné, sám rozhodne rozsudkom, či cudzie rozhodnutie uznáva alebo neuznáva.

Najvyšší súd Slovenskej republiky bol teda povinný bez možnosti zrušenia a vrátenia veci krajskému súdu rozhodnúť o podanom odvolaní s konečným záverom. Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky rešpektujúc ustanovenie § 518 ods. 4 Trestného poriadku, postupujúc v súlade s ním, zrušil celý rozsudok Krajského súdu v Košiciach a vo veci sám rozhodol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.